

S. Garlicki

Pytania i odpowiedzi prawne

Palestra 10/1(97), 60-61

1966

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

świadców obserwowanych przez nich zdarzeń jest — jak sądzę — tak dalece paląca, że powinna się stać przedmiotem wytycznych wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej.

Prawidłowa ocena zeznań świadka przez sąd wymaga zapoznania się z jego osobowością w zakresie wyznaczonym celami i potrzebami procesu karnego, wymaga odebrania od świadka dokładnej relacji o istotnych dla sprawy faktach dowodowych w warunkach eliminujących możliwości zniekształcenia tej relacji, wymaga wreszcie honorowania stwierdzonych przez naukę prawidłowości dotyczących procesu pamiętania. Zwrócenie uwagi na szereg istotnych braków w tym zakresie — zarówno ustawodawstwa, jak i praktyki sądowej — było właśnie celem niniejszych rozważań.

PYTANIA I ODPOWIEDZI PRAWNE

PYTANIE:

Czy adwokat, który osiągnął wiek starczy (lat 65) przed 1.I.1964 r., a więc przed początkiem okresu zatrudnienia (§ 3), i który z tego względu nigdy nie nabędzie prawa do renty starczej, lecz który pracował w zespole adwokackim przed 1.I.1964 r. więcej niż 5 lat — ma prawo do renty inwalidzkiej na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4.III.1964 r. (Dz. U. Nr 10, poz. 62) już w chwili obecnej, czy też nabędzie prawo do tej renty dopiero w dniu 1 stycznia 1969 r., tzn. po upływie 5-letniego okresu zatrudnienia?

Zgłaszając to pytanie, adw. T. Ertel (Ostrów Wlkp.) pisze, że sprawa ta jest bardzo pilna, gdyż wielu adwokatów, którzy ukończyli 70 rok życia przed 1.I.1964 r., zostało skierowanych na badania lekarskie celem stwierdzenia przydatności do wykonywania zawodu adwokackiego. Ogłoszony w tej sprawie artykuł Wiceprezesa NRA Stanisława Garlickiego („Palestra” nr 5 z 1964 r.) na stronie 44 nie wyjaśnia tej kwestii dostatecznie, gdyż pytającemu wydaje się, że autor zajmuje stanowisko, iż okres wykonywania zawodu adwokackiego przed 1.I.1964 r. jest tylko okresem zaliczalnym do okresu zatrudnienia również w wypadku renty inwalidzkiej.

Gdyby adwokat taki został uznany za niezdatnego do wykonywania zawodu adwokackiego, a jednocześnie nie miałby również prawa do renty inwalidzkiej, to zostałby skreślony z listy adwokatów, co byłoby równoznaczne z pozbawieniem go wszelkich środków egzystencji.

ODPOWIEDŹ:

Zgodnie z art. 34 dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym z dn. 25.VI.1954 r. (tekst jednolity: Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) renta inwalidzka przysługuje pracownikowi, który ma wymagany okres zatrudnienia i stał się inwalidą

w czasie zatrudnienia lub w ciągu 2 lat po ustaniu zatrudnienia. Adwokat — członek zespołu adwokackiego jest pracownikiem w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym (art. 77 prawa o ustroju adwokatury). Okres zatrudnienia dla osób, które ukończyły 30 rok życia, wynosi 5 lat (art. 38 dekretu o p.z.e.).

Z mocy § 4 powołanego w pytaniu rozporządzenia adwokatowi, który był członkiem zespołu w 1964 r., zalicza się do zatrudnienia okres wykonywania zawodu w ciągu ostatnich 10 lat przed powstaniem inwalidztwa. A zatem adwokat, który był członkiem zespołu w 1964 r., ma okres zatrudnienia równający się okresowi czasu od 1.I.1964 r. (lub od późniejszej daty, jeżeli wstąpił do zespołu po 1.I.1964 r., a przed 31.XII.1964 r.). W obecnej chwili (grudzień 1965 r.) najdłuższy okres zatrudnienia (tzn. liczony od 1.I.1964 r., gdy ktoś już w tej dacie był członkiem zespołu) wynosi niepełne 2 lata i ten okres nie dałby — rzecz jasna — prawa do renty inwalidzkiej. Do tego okresu należy jednak doliczyć okres wykonywania zawodu adwokata przed 1.I.1964 r.

W rezultacie więc adwokat, który był członkiem zespołu 1.I.1964 r. lub wstąpił do zespołu w 1964 r., otrzyma rentę inwalidzką, jeżeli jego inwalidztwo powstało w czasie członkostwa w zespole obecnego typu i jeżeli przez 5 lat wykonywał zawód adwokata (przed i po 1.I.1964 r.) w ciągu ostatnich 10 lat przed powstaniem inwalidztwa.

Przykład. Adw. X prowadził indywidualną kancelarię w czasie od 1.III.1956 r. do 30.XII.1960 r. W okresie od 1.I.1961 r. do 1.III.1962 r. skreślił się z listy adwokatów w związku z wyjazdem za granicę. Ponownie uzyskał potem wpis na listę z dn. 1.IV.1962 r. i w tymże dniu wstąpił do zespołu, w którym pozostawał do 30.XI.1965 r. Za inwalidę został uznany 1.VI.1965 r. i tę datę przyjęto jako datę powstania inwalidztwa. Adwokat ten ma okres zatrudnienia od 1.I.1964 r. do 1.VI.1965 r., tj. 17 miesięcy. Brakuje mu do pięcioletniego okresu 43 miesięcy. Te brakujące miesiące wypełnia okres zaliczalny do zatrudnienia, tj. okres od 1.IV.1962 r. do 31.XII.1963 r., czyli 20 miesięcy, oraz okres 23 miesięcy licząc wstecz od 31.XII.1960 r., tj. okres od 1.II.1959 r. do 31.XII.1960 r., gdyż w tych okresach wykonywał zawód adwokacki w kancelarii indywidualnej i w zespole dawnego typu. W rezultacie adwokat ten otrzyma rentę inwalidzką.

S. GARLICKI

PROSZĘ O GŁOS

1.

JÓZEF STOPNICKI

Środki poprawy obsługi prawnej

Cel jest jasny: dobra obsługa prawna w gospodarce społecznej. A środki? Środków do tego celu prowadzących jest dużo i są one różne, a niektóre z nich są nawet koniecznością. Postarajmy się o właściwe uszeregowanie niektórych warunków zmierzających do zamierzonego celu.